

การอภิปรายผล

เมื่อพิจารณาคุณผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณีดังนี้

1. กลุ่มตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญได้แก่
 - 1.1 ความสนใจในอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ
 - 1.2 วุฒิภาวะทางอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ
 - 1.3 วุฒิภาวะทางอาชีพกับความสนใจในอาชีพ
2. กลุ่มตัวแปรที่ไม่มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญได้แก่
 - 2.1 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ
 - 2.2 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับความสนใจในอาชีพ
 - 2.3 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับวุฒิภาวะทางอาชีพ

การอภิปรายผลจะแยกอภิปรายเป็น 2 กรณีดังที่ได้กล่าวในเบื้องต้น

ตัวแปรความสนใจในอาชีพ วุฒิภาวะทางอาชีพ การตัดสินใจเลือกอาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 สหสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.23235$) ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของมัวร์ (Betty L. Moore)¹ และสนับสนุนแนวความคิดของไครท์ (Crites)²

¹Betty L. Moore, "Career Decision Making Skills....," p.4900-A.

²J.O. Crites, Vocational Psychology, p. 572.

ที่สรุปแนวคิดจากงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพว่า ความสนใจเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ ใครทกกล่าวว่าความสนใจที่วัดได้จากแบบสำรวจมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ วัชรวิ ทรัพย์มี¹ กล่าวว่าความสนใจเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และจะมีอิทธิพลต่อการที่เขาจะมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพมากขึ้นเพียงใด กิ้นซ์เบอร์ก (Ginzberg)² กล่าวถึงทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพในระยะเวลาพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic period) ซึ่งได้แก่ช่วงอายุ 17 ปีถึงวัยผู้ใหญ่ว่า การเลือกอาชีพในขั้นนี้จะเป็นการประนีประนอมกันระหว่างองค์ประกอบที่เป็นจริง เช่นข้อกำหนดของงานหรือโอกาสในการศึกษาและองค์ประกอบส่วนบุคคลอื่นใดแก่ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ เป็นต้น และจากทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล ซึ่งมีหลักการจากการเลือกอาชีพของแฟรงค์ พาร์สันส์ ซึ่งกล่าวถึงหลักการเลือกอาชีพ 3 ประการคือ

1. ความเข้าใจในตนเอง บุคคลจะทำความเข้าใจในคุณสมบัติและองค์ประกอบของตนเอง
2. ความเข้าใจในอาชีพ
3. การมองความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและอาชีพได้ถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นการวิเคราะห์ความจริงทั้ง 2 ประกอบกันเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมที่สุด

ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ แล้วจะเห็นได้ว่าความสนใจในอาชีพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการที่บุคคลจะนำไปพิจารณาเพื่อการตัดสินใจในอาชีพ

นอกจากนี้ความสนใจในอาชีพยังมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาวะทางอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = .40277$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัวร์ (Betty L. Moore) เช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในอาชีพกับบุคลิกภาวะทางอาชีพนี้ สอดคล้องกับการที่ไครท์ (Crites)³ ได้กล่าวว่าสตรองได้สร้างมาตราวัดบุคลิกภาวะของความสนใจจำแนกความชอบไม่ชอบของเด็กชายวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ และสตรองให้ข้อเสนอแนะว่าพฤติกรรมทางอาชีพอาจ

¹วัชรวิ ทรัพย์มี, การแนะแนวอาชีพ, หน้า 15.

²Eli Ginzberg, cited by E.L. Tollbert, Counseling for Career Development, p. 38.

³J.O. Crites, Vocational Psychology, p. 29.

เปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบเมื่ออายุมากขึ้น ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับการสร้างแนวคิดเกี่ยวกับวุฒิภาวะทางอาชีพ และไครท์ (Crites)¹ ได้สรุปจากงานวิจัยต่าง ๆ ไว้ว่าตัวแปรหลักซึ่งแสดงถึงวุฒิภาวะทางอาชีพตัวแปรหนึ่งได้แก่ ความพึงพอใจในอาชีพ

เมื่อพิจารณาในค่านโครงสร้างของแบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ ไครท์ได้พัฒนามาจากโครงสร้างวุฒิภาวะทางอาชีพของซูเปอร์ (Super) ซึ่งกล่าวไว้ว่า วุฒิภาวะทางอาชีพประกอบด้วย 5 มิติดังต่อไปนี้

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ (Orientation to Vocational Choice)
2. ขอสสนเทศและการวางแผน (Information and Planning)
3. ความคงที่ของการเลือกอาชีพ (Consistency of Vocational Choice)
4. ความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบแห่งตน (Crystallization of Traits)
5. ความเฉลียวฉลาดของความพึงพอใจในอาชีพ (Wisdom of Vocational Preferences)

จากโครงสร้างวุฒิภาวะทางอาชีพของซูเปอร์นี้ ไครท์ได้พัฒนามาเป็นแผนภูมิแสดงองค์ประกอบของวุฒิภาวะทางอาชีพโดยได้พัฒนาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ขอสสนเทศและการวางแผนความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบแห่งตนมาเป็นความสามารถในการเลือกอาชีพ และทัศนคติในการเลือกอาชีพ (Career Choice Competencies and Career Choice Attitude Groups)² จากการสร้างข้อคำถาม เนื้อหาของแบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพนี้มีแนวคิดจากทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเปอร์ ซึ่งกล่าวถึงการที่บุคคลมีความแตกต่างกันในความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพของบุคคลควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีความสามารถ

¹Ibid., p. 572.

²John O. Crites, Theory and Research Handbook CMI, p. 6.

ความสนใจ และบุคลิกภาพต่างไปในแต่ละอาชีพ และกระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการ
 ต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคลตามกระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพ ซึ่งไคแก ช่วงเวลาของ
 การพัฒนาความรู้สึกนึกคิดที่ตนเอง การพัฒนาความสามารถ ความสนใจ (Growth
 Stage) ผ่านขั้นพัฒนาการตามลำดับจนกระทั่งถึงช่วงเวลาแห่งความเสื่อม (Decline
 Stage) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลเสื่อมลง ชูเปอร์ได้กล่าว
 ถึงการพัฒนาอาชีพว่าควรได้รับการแนะแนวทางโดยช่วยให้เกิดวุฒิภาวะทางความสามารถ
 และความสนใจ รวมทั้งช่วยให้มีโอกาสรับเอาทัศนคติและการพัฒนาทัศนคตินี้ทำให้
 บุคคลรู้จักตนเองในเรื่องความสนใจ ความถนัด และความสามารถ อันจะทำให้ประสมประสาน
 กันระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริงจากการสร้างข้อคำถามใน
 แบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ-มาตรฐานทัศนคติ (Career Maturity-Attitude
 Scale) นั้นสร้างจากองค์ประกอบ 5 ประการ ซึ่งประกอบกันเป็นทัศนคติในการเลือก
 อาชีพอันได้แก่ การมีส่วนร่วม ความรู้เบื้องต้น ความมีอิสระ ความพึงพอใจ มโนทัศน์
 ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากแนวคิด ทฤษฎี และโครงสร้างในการสร้างแบบสำรวจ
 มาตรฐานทัศนคติจะเห็นได้ว่าความสนใจในอาชีพน่าจะมีความสัมพันธ์กับวุฒิภาวะทางอาชีพตาม
 ที่ปรากฏในผลของการวิจัยครั้งนี้ตายเชนเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของวุฒิภาวะทางอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ

จากผลการวิจัยปรากฏว่าสหสัมพันธ์ระหว่างวุฒิภาวะทางอาชีพกับการตัดสินใจเลือก
 อาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.39391$) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษา
 ของฮอลเดนเดอร์ (Hollender)¹ ที่กล่าวว่ามีความแปรปรวนร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญ

¹J. W. Hollender, "Interrelationships of Vocational
 Maturity, Consistency and Realism of Vocational Choice, School
 Grade and Age in Adolescence," cited by John O. Crites, Theory and
 Research Handbook CMI, p.18.

ระหว่างแบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ-มาตรฐานทัศนคติกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชาย
หญิงระดับ 6 ถึงระดับ 12 คาเรค (Carek)¹ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือก
อาชีพกับแบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ-มาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาชาย ผลปรากฏว่ามี
สหสัมพันธ์กัน พรรณราย นิมขุนทด (Parnarai Nimkuntod)² ศึกษาวุฒิภาวะทางอาชีพ
ของวัยรุ่นในประเทศไทย ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีการเลือกอาชีพต่างกันมีวุฒิภาวะทาง
อาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มัวร์ (Betty L. Moore)³ ศึกษาการตัดสินใจเลือกอาชีพ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 1 ผลปรากฏว่าความคงที่ในการเลือกอาชีพมีสหสัมพันธ์กับวุฒิ
ภาวะทางอาชีพ ผกา บุญเรือง⁴ ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างเป็น
จริงมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอาชีพสูง

ผลการวิจัยซึ่งปรากฏว่าวุฒิภาวะทางอาชีพมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก
อาชีพนั้น อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบในการสร้างแบบสำรวจทั้ง 2 ฉบับมีส่วนสัมพันธ์กัน
และมีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพเช่นเดียวกันซึ่งเปรียบเทียบได้ดังต่อไปนี้

แบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ-มาตรฐานทัศนคติ สร้างจากแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการ
ทางอาชีพของซูเปอว์ องค์ประกอบ 5 ประการที่นำมาสร้างแบบสำรวจวุฒิภาวะทางอาชีพ-
มาตรฐานทัศนคติได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเลือกอาชีพ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีพ

¹Ibid.

²Parnarai Nimkuntod, "Validation and Analysis of A Measure
of Career Maturity Among Adolescents in Thailand," Dissertation
Abstracts International, 38 (June 1978) : 7157-A.

³Betty L. Moore, "Career Decision Making Skills...", p.4900-A.

⁴ผกา บุญเรือง, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพวุฒิภาวะ
ทางอาชีพและการควบคุมภายใน-ภายนอก" (ปริทัศน์นิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒประสานมิตร, 2520).

ความมีอิสระในการเลือกอาชีพ ความพึงพอใจในองค์ประกอบของงาน และมโนทัศน์เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

แบบสำรวจการตัดสินใจเลือกอาชีพ ผู้วิจัยได้สร้างจากทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของกินซ์เบอร์ก จากการศึกษาตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างเป็นจริงในระยะเวลาพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic period) ซึ่งในขณะนี้การตัดสินใจเลือกจะเป็นการพิจารณาจากความเข้าใจในงาน โอกาสในการทำงาน และโอกาสในการศึกษา รวมทั้งองค์ประกอบส่วนบุคคลอันได้แก่ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และค่านิยมของบุคคล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้โครงร่างแบบสัมพันธภาพการตัดสินใจเลือกอาชีพของกินซ์เบอร์กมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจนี้ ซึ่งกินซ์เบอร์กแบ่งออกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ความเป็นจริงเกี่ยวกับโลกของงาน การวางแผนชีวิต และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

ดังนั้นเมื่อพิจารณาคูโครงร่างของแบบสำรวจทั้ง 2 ฉบับแล้วเห็นได้ว่าวิถีภาวะทางอาชีพน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพจริง และผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนผลการวิจัยที่ผ่านมาของคาเรค (Carek) พรอนราย นิมฮุนทค มัวร์ (Moore) และผกานูญเรือง

ตัวแปรสัมพันธผลทางการเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพไม่มีนัยสำคัญ สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.01163 ซึ่งนับว่ามีสหสัมพันธ์กันต่ำมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังที่สตรอง (Strong) กล่าวไว้คือ

1. ความสนใจในอาชีพเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และความพอใจอาจจะสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ ความสามารถ ความสำเร็จหรือไม่ก็ได้
2. ความชอบหรือความพอใจ ไม่ได้เป็นเครื่องบอกถึงความเอาใจใส่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่นบุคคลกล่าวว่าเขาชอบตกปลา เขาอาจจะไปตกปลาเพียงไม่กี่ครั้ง การพูดว่าชอบตกปลาไม่ได้เป็นสิ่งแสดงว่าเขาจะเป็นนักตกปลาที่ชำนาญ

3. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ อีกมาก เช่น นาย ก. พுக้า เขาชอบวิชาคณิตศาสตร์ ความสนใจนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับครู เพื่อนหญิงที่นั่งใกล้กัน โอกาสที่จะเป็นหัวหน้าห้อง ซึ่งทั้งหมดนี้อาจกล่าวรวมกันได้ว่าเป็นวิชาคณิตศาสตร์ สตรองยังกล่าวด้วยว่าเขาพบนักเรียนจำนวนมากที่เรียนวิชากฎหมาย และมีโครงการที่จะเป็นนักกฎหมายทามบิกา เขาวินิจฉัยสูง สมฤทธิผลทางการเรียนดี และมีความสนุกสนานในการเรียนวิชากฎหมาย แต่เมื่อเขาสู่ว่านักกฎหมายทำงานอะไรในแต่ละวัน เขาได้ตระหนักว่าความสนใจนั้นอยู่ที่ข้อ แต่ไม่ใช่กิจกรรมที่ต้องทำ

4. ความสนใจกับความสำเร็จขึ้นอยู่กับกลุ่มบุคคลที่แวดล้อม ถ้าอยู่ในกลุ่มที่ทุกคนมีความสามารถมากกว่า บุคคลก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าวอยู่ในกลุ่มที่บุคคลมีความสามารถน้อยกว่า บุคคลก็จะประสบผลสำเร็จ¹

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่สมฤทธิผลทางการเรียนไม่มีสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพอาจเนื่องมาจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งหมวดอาชีพอย่างกว้าง ๆ และสมฤทธิผลทางการเรียนเป็นสมฤทธิผลทางการเรียนทั่วไป มิได้เฉพาะเจาะจงในวิชาที่สัมพันธ์กับความสนใจ โดยเฉพาะเหมือนกึ่งงานวิจัยของคอมมินส์ และแซงค์ (Commins และ Shank)² ผลการศึกษาแสดงว่านักเรียนเกรด 5 ที่ชอบคณิตศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยคณิตศาสตร์สูงกว่าการอ่าน ชันซี (Chauncey)³ ศึกษาเกี่ยวกับ

¹Edward K. Strong, Jr., Vocational Interests of Men and Women, pp. 14-16.

²W.D. Commins and T.D. Shank, "The Relation of Interests to Ability in School Subjects," cited by Edward K. Strong, Jr., Vocational Interests of Men and Women, p. 515.

³M.R. Chauncey, "The Education and Occupational Preference of College Seniors," cited by Strong, Vocational Interests of Men and Women, p. 516.

ตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปีสุดท้ายมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย รายงานว่านักศึกษาที่มีความสามารถเฉพาะและชอบภาษาอังกฤษจะได้คะแนนจากแบบสอบถามระดับสูงกว่านักศึกษาที่บอกว่าไม่สนใจภาษาอังกฤษมาก่อน และผลเกิดเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ อีก 4 วิชา นักศึกษาที่ชอบวิชานั้น ๆ จะลงทะเบียนเรียนหน่วยกิตในวิชานั้นมากกว่านักศึกษาที่ไม่ชอบ แต่ข้อมูลไม่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความชอบโดยตรงของนักศึกษา จากการศึกษาความสนใจในอาชีพอย่างกว้าง ๆ และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนทั่วไป ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของฟิลิบิน (Ralp Eugene Philibin)¹ ซึ่งสำรวจลักษณะที่แตกต่างกันของนักเรียนเกรด 11 และเกรด 12 ที่เรียนโปรแกรมวิชาเอกต่างกัน 5 โปรแกรม ผลปรากฏว่าไม่มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนจากแบบสำรวจความสนใจ OVIS และคะแนนเฉลี่ยสะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของแฟรงค์ (Austin C. Frank)² ซึ่งศึกษาความแม่นยำเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ มาตราวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของสตรีอง ผลปรากฏว่าไม่มีสหสัมพันธ์กันระหว่างคะแนนจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ซึ่งวัดเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยปีที่ 1 กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 4 ปี การ์เรทสัน (Garretson)³ พบว่าคะแนนจากแบบสำรวจความสนใจ

¹Ralph Eugene Philibin, "Interests, Ability, Achievement and Selected Characteristics of Students In Different High School Programs," Dissertation Abstracts International, 40 (February 1980) : 4415-A.

²Austin C. Frank, "Men's Strong Vocational Interest Blank Academic Achievement Scale : An Attempted Validation," Journal of Counseling Psychology 18 (1971) : 324-331.

³O.K. Garretson, "Relationship between Expressed Preferences and Curricular Abilities of Ninth-Grade Boys," cited by Edward K. Strong, Jr., Vocational Interests of Men and Women, pp.531-532.

ไม่มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนเฉลี่ยสะสม จอห์นสัน (Richard W. Johnson)¹ ศึกษาผลของการใช้แบบสำรวจความสนใจ-มาตรวัดสัมฤทธิผล (SVIB academic interest scales) ในการทำนายสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัย พบว่ามีสหสัมพันธ์กันต่ำ เช่น เกี่ยวกับการศึกษาของควาเคอร์ (Cowdery) กูคเฟลโล (Goodfellow) โฮลคอมบ์ และลาสเลต (Holcomb และ Laslett) และแกลสส์ (Glass) ศึกษาความสัมพันธ์ของความสนใจในอาชีพและคะแนนเฉลี่ยโดยทั่วไป หรือในสาขาที่เลือกเรียน พบว่ามีสหสัมพันธ์ต่ำเช่นกัน²

ในคานการเลือกอาชีพนั้น สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพไม่มีนัยสำคัญ โดยที่สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีค่าเท่ากับ -0.04816 ซึ่งมีสหสัมพันธ์กันในทางลบและมีสหสัมพันธ์กันต่ำ การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของมาร์แชลล์ (Marshall)³ ซึ่งผลปรากฏว่าไม่มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญว่าคนที่เลือกอาชีพก่อนเข้าวิทยาลัยจะทำงานได้ดีในวิชาที่สัมพันธ์กับการเลือกอาชีพระหว่าง 3 ปีแรกในวิทยาลัยมากกว่าวิชาอื่น ๆ ซอร์บอชและคูเคอร์ (Zorbaugh และ Kuder)⁴ ศึกษาความสัมพันธ์ของการตัดสินใจเลือกอาชีพกับเกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 2,051 คน ผลปรากฏว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพมีสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ $.104$ ซึ่งมีสหสัมพันธ์กันต่ำ เคฟาเวอร์ (Kefauver)⁵ พบว่าไม่มีความแตกต่างในสัมฤทธิผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มเลือกอาชีพ และไม่เลือกอาชีพ งานวิจัยนี้ไม่ได้ควบคุมตัวแปรเซวาน์ปัญญา โอเคิลล์ (Odeil)⁶ ศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพและเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 11,500 คน และภายหลังเข้าเป็นนักศึกษาปีแรกมหาวิทยาลัย 1,677 คน ได้บันทึกที่

¹Richard W. Johnson, "Effectiveness of SVIB Academic Interest Scales in Predicting College Achievement," Journal of Applied Psychology. 58 (1969) : 309-316.

²K.M.Cowdery, cited by Strong, Vocational Interests of Men and Women, p. 521.

³Ibid., pp. 519-520.

⁴Ibid., p. 520.

⁵Ibid., p. 517.

สมบูรณ์ 486 คน เขาสรุปว่า เกรดเฉลี่ยสะสมจากโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้เลือกอาชีพต่ำกว่ากลุ่มเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าความคุมตัวแปรเชาวน์ปัญญา ลอยด์-โจนส์ (E. McD. Lloyd-Jones) ศึกษาในระดับวิทยาลัย 6 ครั้ง พบว่าการเลือกอาชีพมีสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสมที่สูงกว่า นีลและแมทริวส์ (Neel และ Mathews) พบผลกลับกัน แฮร์ริส (Harris) ศึกษาอีก 5 ครั้งไม่พบผลอะไร¹

ในคานวูฒิกาวะทางอาชีพสหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับวูฒิกาวะทางอาชีพไม่มีนัยสำคัญ สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับวูฒิกาวะทางอาชีพมีค่าเท่ากับ 0.06225 ซึ่งมีสหสัมพันธ์กันค่า ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลาสกิน (Selma Balin Laskin)² ที่ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีสหสัมพันธ์กับแบบสำรวจวูฒิกาวะทางอาชีพ-มาตรฐานทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญ

จากการที่สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ไม่มีสหสัมพันธ์กับวูฒิกาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญนั้น อาจเป็นเพราะเหตุผลดังที่ กิ้นซเบิร์ก (Ginzberg) คนพบว่ากระบวนการเตรียมตัวเลือกอาชีพใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 80% ศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรีและประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาต่อหรืออบรมเพิ่มเติม สิ่งเหล่านี้มิได้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดังที่เคยเข้าใจแต่เดิม กิ้นซเบิร์กกล่าวว่าสิ่งที่คนหนุ่มสาวเผชิญในช่วงอายุวัยรุ่นคือการวางแผนการเพื่อให้มีโอกาสในการเลือกได้มากอย่างน้อยที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าเขามีสิทธิในการเข้ามหาวิทยาลัยหรือได้งานที่ดี โดยที่ตามบุคคลได้รับการศึกษาสูง โอกาสที่เขาเลือกอาชีพจะมีกว้างขวางขึ้น³ สตรอง (Strong)⁴ กล่าวว่าความ

¹Ibid.

²Laskin, Selma Balin, "The Effects of A Decision-Making Program On The Career Maturity of High School Students," Dissertation Abstracts International, 40 (February 1980) : 4413-A.

³Ginzberg, cited by Tolbert, Counseling for Career Development, p. 39.

⁴Strong, Vocational Interests of Men and Women, p. 14.

ทองการ ความพึงพอใจของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ทุกวัน แต่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคล ดังนั้นแม้บุคคลจะเข้าศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโดยยังมีได้ตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างจริงจัง เขาก็อาจประสบผลสำเร็จได้

นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เช่น แนวคิดทัศนคติต่อการเรียน เขาวินิจฉัย ความเอาใจใส่ ความขยันหมั่นเพียรและอื่น ๆ จากการศึกษารายชื่อของลอย-โจนส์ (Lloyd-Jones)¹ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพและเกรดของนักศึกษาวิทยาลัย 6 ครั้ง เขาสรุปว่านักเรียนที่เรียนได้ดีกว่านั้นดูเหมือนจะมีแนวคิดที่คิดว่าเขาเข้าวิทยาลัยทำไม และเขาควรจะทำอะไรที่จะทำให้ชีวิตการศึกษาสมบูรณ์ขึ้น ครอว์ฟอร์ด (Crawford)² พบว่ามีสหสัมพันธ์กันระหว่างผลการศึกษาและจุดมุ่งหมายของชีวิต บุคคลที่เขาศึกษาต่อวิทยาลัยอย่างมีจุดมุ่งหมายในใจตั้งคำถามแก่ตนเองเกี่ยวกับอาชีพและความเหมาะสมอย่างจริงจัง จะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี ครอว์ฟอร์ดสรุปจัดลำดับองค์ประกอบที่มีสหสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ประการแรกได้แก่ความสามารถและประการที่สองได้แก่จุดมุ่งหมายของชีวิต ชันซี (Chauncey)³ ศึกษาเรื่องความสนใจกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เขาสรุปว่าทัศนคติต่อการเรียนมีสหสัมพันธ์โดยตรงกับความสำเร็จทางการเรียน จากอบเสน (Jacobsen)⁴ กล่าวถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีผลต่อเกรดได้แก่ความขยัน ความกระตือรือร้นเอาใจใส่ หรือชาววิชีเรียนที่มีประสิทธิภาพ แแบ่งเวลาไม่เป็น มีความกังวล

¹Ibid., p. 518.

²Ibid., pp. 518-519.

³Ibid.

⁴Ibid., pp. 537-538.

ใจสูง ความเครียดภายในครอบครัว ปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางสุขภาพ เป็นต้น ยังและ
 เอสตาบรูก (Young และ Estabrook)¹ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรวัดความตั้งใจ
 เอาใจใส่ต่อการเรียนกับเกรดของนักศึกษามหาวิทยาลัยคอลเกต ได้ความสัมพันธ์ .27 ถึง
 .40 เฉลี่ย .33 สหสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ต่อการเรียนและเขาวนปัญญาในช่วง
 ระหว่าง -.10 ถึง .21 และระหว่างเขาวนปัญญากับเกรดในช่วงระหว่าง .30 ถึง .55
 วิลเลียมสัน (Williamson)² ไขมาตรวัดความเอาใจใ้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมินเนโซตา
 (Minnesota University) คณะศิลปประผลปรากฏว่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่
 กับแบบสอบศิลป์เท่ากับ .10 ความเอาใจใ้กับเกรดเท่ากับ .20 เขาวนปัญญากับเกรด
 เท่ากับ .45 และเกรดกับเขาวนปัญญาและความเอาใจใ้ร่วมกันเท่ากับ .48 ยี-กวงลิน
 และวิลเบอร์ท เจ แมคคีซิค (Yi-Guang Lin และ Wilbert J. McKeachic)³ ศึกษา
 เรื่องความถนัด ความกังวลใจ นิสัยในการเรียน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง
 เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้นมหาวิทยาลัยมิชิแกน ผลปรากฏว่าเกรดเฉลี่ยของ
 กลุ่มที่มีความกังวลใจสูง กับกลุ่มที่มีความกังวลใจต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและนักศึกษา
 ที่มีนิสัยในการเรียนที่ดีได้เกรดสูงกว่ากลุ่มที่มีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญ คฮาน
 (S.B. Khan)⁴ ศึกษาถึงนิสัยในการเรียน ทักษะคติ แรงจูงใจ ที่มีผลต่อการเรียนพบว่า
 ทักษะคติที่มีต่อครูมีสหสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญในชาย แต่ไม่มีนัยสำคัญ

¹C.W. Young and G.H. Estabrooks, "Report on the Young-Estabrooks Studiousness Scale for Use With The Strong Vocational Interest Blank for Men," Journal of Education Psychology 28 (1937): 176-187.

²E.G. Williamson, "An Analysis of The Young-Estabrooks Studiousness Scale," Journal of Applied Psychology. 21(1937):260-264.

³Yi-Guang Lin and Wilbert J. McKeachic, "Aptitude, Anxiety, Study Habits, and Academic Achievement," Journal of Counseling Psychology 17(1970) : 306-309.

⁴S.B. Khan, "Affective Correlated of Academic Achievement," Journal of Educational Psychology 60 (1961) : 216-221.

ในหญิง ความกังวลใจมีสหสัมพันธ์กับเกรดอย่างมีนัยสำคัญกับทั้งสองเพศ นิสัยในการเรียนมีสหสัมพันธ์กับ เกรดอย่างมีนัยสำคัญในหญิง ความต้องการ ประสพผลสำเร็จมีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ เกรดทั้งชายและหญิง

กล่าวโดยสรุปสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนไม่มีสหสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์และไม่มีความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวทำนายด้วยกัน อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่สัมพันธ์โดยตรงกับความสนใจในอาชีพ
2. ผู้วิจัยศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนทั่วไป และความสนใจในอาชีพแบ่งเป็นหมวดอาชีพกว้าง ๆ มิได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลในวิชาที่มีความสัมพันธ์กับความสนใจโดยเฉพาะ
3. ไม่ว่านิสิตนักศึกษาจะเลือกอาชีพตามความเป็นจริงหรือไม่ก็ตาม เขาอาจจะเรียนจนสำเร็จการศึกษาได้ เพราะความสำเร็จในการศึกษาเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคล
4. มีตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันใดแกแนวคิดทัศนคติต่อการเรียน เซวณปัญญา ความขยัน และอื่น ๆ

ในการสร้างสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูณเมื่อเพิ่มตัวทำนายมีค่าอยู่ระหว่าง .39391 ถึง .40839 โดยที่วุฒิภาวะทางอาชีพเป็นตัวทำนายตัวแรกที่ถูกเลือกเข้ามา แม้ว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัวจะรวมกัน ทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษาได้ แต่ตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปไม่ได้ทำให้สัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพ ได้แก่ วุฒิภาวะทางอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการทำนายของวุฒิภาวะทางอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ พบว่าประสิทธิภาพในการทำนายคิดเป็นร้อยละ 15.517 ซึ่งยังมีประสิทธิภาพในการทำนายต่ำ และ การพยากรณ์ค่าของตัวแปรหนึ่งโดยอาศัยค่าของอีกตัวแปรหนึ่ง บังคับให้ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ค่า ทางแกวี่หนึ่งคือนำเอาตัวพยากรณ์อื่น ๆ มาช่วยพยากรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ตัวแปรอื่น ๆ ที่ใคร่ทักกล่าวถึงว่ามีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ ได้แก่ ระดับชั้นทางสังคม ความถนัด บุคลิกภาพ เป็นต้น